

Andra advent 2020 12 06

Du lever på gränsen till evigheten

Text: Lukas 21:25-36 (Läs gärna texten innan du läser vidare)

”Du lever på gränsen till evigheten”. Vilket konstigt uttryck. Evigheten är ju som oändligheten, dvs utan gräns. Hur kan man då leva på gränsen? Men gränsen är inte för evigheten, gränsen är för vårt jordeliv. Gränsen är för tiden och rummet. Gränsen är också för all ondska i världen, för all sjukdom, alla pandemier, för avundsjuka och girighet, för naturkatastrofer och allt du kan tänka dig. Men evigheten är gränslös.

Är Guds rike gränslöst? Ja, i sig självt, men det finns en gräns mot denna världens villkor och allt det jag nyss nämnde. Guds rike kan tränga bort ondska men inte vara i själva ondskan.

Det är hemska saker som Jesus beskriver. Så ska det vara i ändens tid. Både Matteus, Markus och Lukas återger Jesu tal om de här tingen, men inte Johannes.

Men Jesus avser inte att skrämma vanliga människor. Det är lärjungarna han talar till här, människor som inte är som andra, faktiskt. Jesus sa vid ett tillfälle, i Markus 10:43 att *”så är det inte hos er”*. Då handlade det om att inte uppträda som herrefolk utan vara de andras tjänare. Men i många avseenden är en kristen inte som andra. Som kristen är du född på nytt, du är en ny skapelse och den helige Ande finns i ditt liv, som en hjälpare. Som en kristen har du redan börjat leva det eviga livet. Därför kan du möta det som ska hända på ett sätt som inte andra kan.

Jesus ger två uppmaningar till sina lärjungar i den här texten. Han säger: *”När allt detta börjar, så räta på er och lyft era huvuden, ty er befrielse närmar sig.”* Och så säger han: *”Var på er vakt, håll er vakna hela tiden och be att ni får kraft att undfly det som väntar och kan stå upprätta inför Människosonen.”*

En nyårsafton när jag var i tjugofemårsåldern så var jag på fest. En stund före det nya året så kom det en hagelskur med jättestora hagel. Mycket slogs sönder, bl.a. ett växthus hos grannen till det hem som festen var i. Det var lite skrämmande och några av oss tolkade hagelskuren som ett tidens tecken. En kompis frågade mig hur jag kände för att Jesus en dag ska komma tillbaka. Vi konstaterade tillsammans att vi ville leva våra liv så, att vi kunde lyfta våra huvuden och välkomna Jesus vad vi än gjorde just när han kom. Jag tror inte att det betydde ett felfritt eller syndfritt liv, men det betydde att vi ville leva ett transparent liv gentemot vår Herre, ha en relation med honom som var viktigare för oss än allt annat.

Jag tänker att det var kanske lite så som Jesus menade när han sa till sina lärjungar att räta på sig och lyfta sina huvuden. När han säger detta så

tänker jag att han avser en stund och en tid efter korsdöd och uppståndelse, efter pingsten och Andens givande. Lärjungarna skulle vara födda på nytt, de skulle vara tvättade rena i Jesu blod, de skulle vara rättfärdiggjorda genom Jesu död och de skulle, som Hebreerbrevets författare uttrycker det, frimodigt kunna gå in i det allra heligaste på den nya och levande väg som Kristus öppnat för dem genom förlåten, det vill säga sin kropp. Hebr 10:19-20

Det gällde för lärjungarna då och det gäller för dig och mig idag. Har du den vissheten och den frimodigheten?

Så gav han dem en liknelse om fikonsträdet och alla andra träd. När de börjar knoppas, då vet man att sommaren är nära. På samma sätt, menar Jesus, när vi ser allt det hemska hända, då vet vi att Guds rike är nära. Så tänker du kanske att den där dagen när Jesus ska komma tillbaka, den har varit nära för de kristna i tvåtusen år nu. Ja, det är sant. Paulus trodde att han skulle få uppleva detta så han hade bråttom att evangelisera världen, och det är i det perspektivet vi ska läsa Paulus när det gäller förhållanden mellan människor som vi idag tycker är otidsenliga. För honom fanns det inte tid att ändra på samhällen, här gällde det att ändra på människors relation till levande Gud. Ärligt talat, vi har nog inte heller tid att ändra på samhällen. Det går för långsamt och det är bråttom. Jordelivet är inte så långt. Jag återvänder i tanken till den där kyrkan i Texas som blev utsatt för en attentatsman och ett antal kristna dog en plötslig död. För dom kom den där ödesdigra dagen verkligen som en tjuv om natten. För mig räcker det att tänka så. Livet är kort, Jesus kommer snart. Allt annat är spekulation och i bästa fall intressanta diskussioner som ärligt talat bara tar upp vår tid.

På Kristi Himmelfärdsdag i Apg 1 undrade lärjungarna om tiden nu var inne för Jesus att återupprätta riket åt Israel Jesus var glasklar i sitt svar: *Det är inte er sak att veta vilka tider eller stunder som Fadern i sin makt har bestämt. Men när den helige Ande kommer över er ska ni få kraft och bli mina vittnen i Jerusalem, i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns.*

Så vet också vi var vi ska lägga vårt fokus. När det är skrämmande och svåra tider, då är det kyrkans tid. Då ska vi räta på oss och lyfta våra huvuden. Då är vi i vår kallelse.

Se till att du har det rätt ställt med Gud. Se till att du har den där nära relationen med Jesus. Du behöver inte vara duktig. Han är duktig för dig. Du behöver bara vilja.

Amen.